

Peter Cuijpers

Brood of 'borrelhapjes'?

'Maar de hongersnood was zwaar in het land'.

Genesis 43:1-2, 11-12

Genesis 43 begint met de vermelding dat de hongersnood zwaar was in het land. Het koren dat de zonen van Jakob uit Egypte hadden gehaald bij hun eerste reis, was verbruikt. Noodgedwongen stuurde Jakob zijn zonen opnieuw naar Egypte om koren te kopen. Natuurlijk konden ze niet met lege handen aankomen, daarom gaf hij hun geld mee, en moesten ze als geschenk het fijnste van het land meenemen: een weinig balsem en een weinig honing, gom en hars, terpentijnnoten en amandelen (Gen. 43:11). Was dit alles wat nog aan voedsel voorradig was in het Beloofde Land: honing, terpentijnnoten en amandelen? Van honing, nootjes en amandelen kun je niet leven. Wat ons lichaam nodig heeft, is brood! En in Egypte was koren in overvloed, daar had Jozef voor gezorgd.

Hoeveel mensen moeten genoeg nemen met een hand vol 'borrelhapjes'? Maar daarmee vul je geen lege magen! Mensen hebben brood nodig om hun honger te stillen. En dan hebben we het niet over het brood dat volop in de winkels te koop is, maar over het brood dat uit de hemel is neergedaald. De Heere Jezus is het brood van God, dat uit de hemel is neergedaald en aan de wereld het leven geeft (Joh. 6:33). Farao noemde Jozef: *Safenat-Paneach* (Gen. 41:45). Deze naam betekent 'Redder van de wereld.' De geestelijke hongersnood in de wereld is zwaar. Jakob wist waar hij zijn zonen naartoe moest sturen om in leven te blijven: naar Jozef in Egypte! Jozef is een type van de Heere Jezus. Hij is de Redder van de wereld, *'want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'* (Joh. 3:16). Jezus zei: *'Ik ben het Brood van het leven; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben'* (Joh. 6:35). Alleen Jezus Christus kan onze geestelijke honger stillen en onze dorst lessen. Bij Jozef was koren in overvloed; als zand van de zee, er was geen tellen meer aan (Gen. 41:49).

Jozef had in Egypte gezorgd voor 'voorraadsteden'. Egypte is een beeld van de wereld, en elke gemeente van de Heere Jezus is een 'voorraadstad'. Wereldwijd heeft de Redder van de wereld ervoor gezorgd dat er voorraadsteden zijn waar Hij koren heeft opgeslagen voor hongerige zielen.

Om over na te denken

Hoe is het met onze kerken en gemeenten gesteld, zijn het voorraadsteden van de Heere Jezus? Is er voldoende 'koren/brood' aanwezig voor hongerige zielen? In tal van kerken en gemeenten is nog maar een handjevol koren te vinden. Over de Heere Jezus wordt soms weinig gepreekt. C.H. Spurgeon heeft eens gezegd dat een preek waarin Christus niet voorkomt, een zeer armoedige preek is. Bezoekers moeten het vaak doen met 'borrelhapjes' en met predikers die meer over zichzelf vertellen dan over de Heere Jezus. Is het dan vreemd dat hongerige zielen niet meer terugkomen naar de voorraadstad? Er is zware hongersnood in het land. Als kerken en gemeenten voorraadsteden van de Heere Jezus zijn, laten ze dan ervoor zorgen dat de voorraad koren op peil blijft. We sturen mensen toch zeker niet naar een lege 'voorraadstad'? Als we net zoals Jakob onze hongerige zonen, dochters, burens, collega's... naar de voorraadsteden van de ware Jozef sturen, weten we dan ook dat hier voldoende koren aanwezig is?

Oude Sporen 2019

